

بررسی ارتباط بین ابعاد کمال‌گرایی و خودکارآمدی در دانشجویان دختر شرکت‌کننده در کلاس‌های ایروبیک و سایر دانشجویان

حسام رمضان‌زاده^۱، بتول عرب‌نرمی^۲، بهشته اقبالی هشجین^۳

تاریخ ارسال: ۱۳۹۲/۵/۱۳ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۹/۱۳

چکیده

هدف این مطالعه بررسی ارتباط بین ابعاد کمال‌گرایی و خودکارآمدی در دو گروه از دانشجویان شرکت‌کننده در کلاس‌های ایروبیک و دانشجویانی بود که در این کلاس‌ها شرکت نکرده بودند. برای این منظور، ۵۰ دانشجوی دختر شرکت‌کننده در کلاس‌های ایروبیک دانشگاه تهران، به عنوان نمونه، و ۵۰ دانشجوی دیگر نیز به طور تصادفی از همان جامعه انتخاب شدند. برای ارزیابی ابعاد کمال‌گرایی از مقیاس کمال‌گرایی مشیت و منفی فلت، و برای ارزیابی خودکارآمدی از مقیاس خودکارآمدی شوارتز استفاده شد. نتایج آزمون تی نشان داد که دو گروه تنها در بعد کمال‌گرایی منفی اختلاف معناداری باهم داشتند. نتایج همچنین نشان داد که بین خودکارآمدی و بعد مشیت کمال‌گرایی ارتباط مشیت معنادار و بین خودکارآمدی و بعد منفی کمال‌گرایی ارتباط منفی معنادار وجود دارد. این نتایج نشان می‌دهد که شرکت در فعالیت‌های ایروبیک، اگرچه ممکن است به بروز و پیشرفت ویژگی‌های مربوط به کمال‌گرایی مشیت منجر نشود، اما ویژگی‌های مربوط به کمال‌گرایی منفی را کاهش می‌دهد.

کلید واژه‌ها: کمال‌گرایی، خودکارآمدی، ایروبیک.

Relationship between dimensions of perfectionism and efficacy in female students participating in aerobics classes and other students

Hesam Ramezan zadeh, Batoul Arab Narmi, Beheshteh Eghbali Hashjin

Abstract

The purpose of this study was to examine the relationship between dimensions of perfectionism and self-efficacy in two groups of participant in aerobic classes and those who have not participated in this class. For this purpose 50 female students in the Tehran University who participant in aerobic classes based on the samples available were selected. 50 other individuals randomly recruited from the community. To measure perfectionism “positive and negative perfectionism scale” and to measure self-efficacy “self-efficacy scale” were used. T-test results showed that two groups only in negative perfectionism were significantly different. Test results also showed that there is significant positive correlation between self-efficacy and positive perfectionism and there is significant negative correlation between self-efficacy and negative perfectionism. This results show that participation in aerobic activities, though may not lead to improvements in characteristic associated with positive perfectionism, but reduce characteristic associated with negative perfectionism.

Keywords: Perfectionism, efficacy, aerobic.

Email:hesam_ramezan zadeh@yahoo.com

۱. دانشجوی دکتری رفتار حرکتی دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول)

۲. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه تهران

۳. کارشناس پژوهشی پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی

مقدمه

به همین دلیل، از عملکرد خود هر چند از دید دیگران قابل ستایش باشد، راضی نیستند. آنها همواره تحت تأثیر ترس از شکست قرار دارند و لذا محیط را تهدیدکننده و غیرحمایت‌گر می‌دانند. کمال‌گرایان مثبت ارتباط مثبتی را با احساس رضایت و سرblتی پس از دستیابی به‌هدف نشان می‌دهند و ارتباط مثبتی با عدم رضایت پس از شکست دارند. در مقابل، کمال‌گرایان منفی ارتباط مثبت با عدم رضایت پس از هر دو شرایط موفقیت و شکست از خود نشان می‌دهند (استوبر و یانگ، ۲۰۰۰). به‌طورکلی کمال‌گرایی منفی با پیامدهای آسیب‌شناختی نظریه عزت نفس پایین، اضطراب و تعزل، باورهای غیرمنطقی، خود سرزنش‌گری، خودانتقدگری، احساس گناه و نشانگان افسردگی مرتبط است. درحالی‌که کمال‌گرایی مثبت با تجربه سالم‌تری از جمله کوشش برای پیشرفت، عاطفة مثبت، عزت نفس بالا، خودکارآمدی و خودشکوفایی در ارتباط است (بشارت، ۲۰۰۲؛ علیزاده و صحرابی، ۲۰۰۷؛ استوبر، ۲۰۰۸). خودکارآمدی^۹ یکی دیگر از سازه‌های روان‌شناسی بسیار مهم است. خودکارآمدی، باور به توانایی انجام شایسته وظیفه خاصی است و اهمیت آن در تأثیر بر عملکرد ورزشکاران است. افرادی که معتقدند می‌توانند نتایج مطلوب را با فعالیت‌های ایشان ایجاد کنند، در پیگیری کارها در برخورد با مشکلات، دلگرمی‌هایی دارند و دارای خودکارآمدی بالاتری هستند. اما شخصی که شک دارد بتواند رفتار خاص مورد انتظار را انجام دهد، دارای خودکارآمدی پایینی است (پروین و جان^{۱۰}، ۱۹۹۹). خودکارآمدی بالا به تلاش و پافشاری در برخورد با مسئله و به دست آوردن اهداف بالاتر منتهی می‌شود. درحالی‌که خودکارآمدی پایین باعث یأس و دست‌کشیدن از کار می‌شود (باندورا، ۱۹۸۹، نقل از کلونینجر، ۲۰۰۴). پژوهش‌های مختلف بر نقش

امروزه روان‌شناسی به‌صورت بخش مهمی در علوم ورزشی نمایان شده و نقش تعیین کننده‌ای در موفقیت و شکست ورزشکاران ایقا می‌کند. یکی از سازه‌های روان‌شناسی که اخیراً مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته، کمال‌گرایی^۱ است. کمال‌گرایی برآورده ساختن انتظارات خود و دیگران است با کیفیتی برتر و بهتر از آن چه موقعیت اقتضا می‌کند. کمال‌گرایی به‌صورت گرایش به‌سمت عملکرد بی-نقص، تعیین اهداف در سطح بالا و ارزیابی سخت-گیرانه نسبت به‌خود شناخته می‌شود (فراست و لاهارت، ۱۹۹۰؛ فلت و هویت، ۲۰۰۲) پژوهش‌های بسیاری، ابعاد مختلفی را برای کمال‌گرایی در نظر-گرفته‌اند که از مهم‌ترین آنها می‌توان به کمال‌گرایی سازگار (مثبت) و ناسازگار (منفی) اشاره کرد (هامچک، ۱۹۷۸؛ فراست و لاهارت، ۱۹۹۰؛ گانکس و اشی، ۲۰۰۷ و هانچون، ۲۰۱۰). کمال‌گرایان مثبت و منفی هر دو نسبت به افراد غیرکمال‌گرا معیارهای خاص و متعالی دارند. اهمیت زیادی به ارزیابی دیگران می‌دهند و از تأییدنکردن دیگران نگرانند. کمال‌گرایان استاندارهای بالایی دارند؛ ازین-رو مستعد تجربه‌های ناخوشایندی هستند (استوبر و یانگ، ۲۰۱۰). کمال‌گرایان سازگار انعطاف‌پذیرند و از تلاش‌های خود برای رسیدن به هدف احساس رضایت می‌کنند. هرچند معیارهای شخصی آنها محقق نشود. بنابراین محیط را نسبتاً غیر تهدیدکننده و حمایت‌گر می‌بینند (بلت، ۱۹۹۵؛ هامچک، ۱۹۹۷) در مقابل، کمال‌گرایان ناسازگار، انعطاف‌پذیری ندارند و

-
1. Perfectionism
 - 2 . Frost & Lahart
 - 3 . Flett & Hewitt
 - 4 . Hamachek
 - 5 . Ganske and Ashby
 - 6 . Hanchon
 - 7 . Stoeber and Yang
 - 8 . Blatt

در رسیدن به اهدافشان احساس عجز و ناتوانی می-کنند. بهنظر می‌رسد این فقدان اعتماد و احساس نالایقی و درمانگری که با مفهوم خودکارآمد بندورا همسان باشد. بررسی‌های اخیر (لانگباتم، گراو و دیماک^۶ ۲۰۱۰) در رابطه با شکل‌های مثبت و منفی کمال‌گرایی، اساساً از فرایندهای شناختی و رفتاری تمایز این دو شکل حمایت کرده‌اند. مطالعه کمال‌گرایی مثبت و منفی به‌طور اخص در رابطه با تمرین، به‌طور وسیع مورد غفلت واقع شده است و ممکن است نشانه‌ها و مدارکی را ارائه کنند مبنی بر اینکه چگونه شکل‌های سالم و ناسالم فعالیت‌های جسمانی آغاز شده و حفظ می‌شود. نتایج برخی از این پژوهش‌ها نشان داده است که کمال‌گرایی سازگار (مثبت) به‌طور مثبتی با جنبه‌های سازگار شناختی و رفتاری انگیزه مرتبط است که این، منعکس‌کننده خودکارآمدی، برنامه‌ریزی و پایداری در فعالیت جسمانی است و کمال‌گرایی ناسازگار به‌طور معناداری با ابعاد انگیزشی ناسازگاری مرتبط است که عدم قطعیت درباره هدایت تمرین، ترس از شکست و خودداری از فعالیت جسمانی را منعکس می‌کند. یافته‌های این پژوهش‌ها پیشنهاد می‌کند که شکل‌های ویژه کمال‌گرایی، افراد را مستعد می‌کند تا اساساً فرایندهای شناختی و رفتار متفاوتی را به‌کار بزند که ممکن است به عنوان نتایج مثبت نیرویخش (تحریک‌کننده) و سازشی در تمرین و فعالیت، عمل کنند. ازطرفی تمرین بدنی، فواید روان‌شناختی متعددی مانند کاهش احساس آشتگی، بهبود کیفیت زندگی، بهزیستی و خودکارآمدی دارد (کرافت و پما^۷، ۲۰۰۴). مک‌آلوي و بلسیمر^۸ (۲۰۰۰) بر ارتباط دوسویه ورزش و خودکارآمدی تأکید کرده و خودکارآمدی را شاخصی تعیین‌کننده برای ورزش و

میانجی خودکارآمدی در بروز رفتارهای مختلف کمال‌گرایان مثبت و منفی تأکید کرده‌اند (ایون هین ستو^۹، ۲۰۰۸). ازان جمله کریستینا ماری^{۱۰} (۲۰۰۹) نشان داد که افراد با کمال‌گرایی مثبت خودکارآمدی بالایی دارند و اضطراب کمتری را تجربه می‌کنند. در حالی که افراد با کمال‌گرایی منفی اضطراب بیشتری در اجرا دارند و از نظر خودکارآمدی در سطح پایینی قرار دارند. در پژوهش دیگری استوبر و هاچفیلد^{۱۱} (۲۰۰۸) به بررسی شکل‌های مختلف کمال‌گرایی و ارتباط آن با خودکارآمدی، سطح انتظار و واکنش‌های هیجانی نسبت به موقیت و شکست پرداختند. نتایج نشان داد که کمال‌گرایی منفی (انتقاد از خود) با خودکارآمدی پایین مرتبط است و باعث می‌شود که فرد کمال‌گرا پس از شکست اعتماد به نفس خود را از دست دهد. در مقابل، کمال‌گرایی مثبت با سطح انتظار بالاتر مرتبط است و باعث می‌شود که فرد کمال‌گرا پس از پیروزی اهداف بالاتری را کسب نماید. همچنین در پژوهش ناکانوک^{۱۲} (۲۰۰۹) کمال‌گرایان سازگار با امتیازات بالا در خودکارآمدی و امتیازهای پایین در افسردگی شناسایی شدند، نسبت به کمال‌گرایان منفی و غیرکمال‌گرایان که خودکارآمدی پایین و افسردگی بالای داشتند. همچنین برنز^{۱۳} (۱۹۸۰) درخصوص ارتباط کمال‌گرایی و خودکارآمدی ادعا کرده است که الگوهای شناختی متناقض و غیرعقلانی کمال‌گرایان، احساس‌شان از خودکارآمدی را تحلیل می‌برد. کمال‌گرایان خودشان را مبتنی بر این توهمندی که دیگران با کمترین تلاش و خطأ و پریشانی روانی به اهدافشان می‌رسند، ناکارآمد و نالایق می‌پنداشند و چون تلاش‌های انطباقی محدود کمال‌گرایان مناسب با این خیال و تصور نیست آنها

1.Eun Hee Seo

2 .Christina Marie

3 .Stoeber & Hatchfield

4 .Nakanok

5 .Burns

نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شد. لازم به ذکر است که افراد این گروه فعالیت بدنی منظمی نداشته و عضو تیم ورزشی خاصی نبوده‌اند. برای اندازه‌گیری کمال-گرایی از مقیاس کمال‌گرایی مثبت و منفی فلت (۲۰۰۵) استفاده شد. این پرسش‌نامه شامل ۱۵ سوال است که هشت ماده آن کمال‌گرایی منفی و هفت ماده دیگر کمال‌گرایی مثبت را اندازه‌گیری می‌کند. پرسش‌ها در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت کمال‌گرایی آزمودنی‌ها را از امتیاز یک تا پنج در دو زمینه مثبت و منفی می‌سنجند. روایی این پرسش‌نامه با استفاده از پرسش‌نامه کمال‌گرایی بشارت (۱۳۸۲) تأیید شده است. این پرسش‌نامه شامل ۴۰ سؤال است که ۲۰ سؤال آن کمال‌گرایی مثبت و ۲۰ سؤال دیگر، کمال-گرایی منفی را اندازه‌گیری می‌کند. پایایی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ، ۰/۸۸ بدست آمد. همچنین برای اندازه‌گیری خودکارآمدی از مقیاس خودکارآمدی شوارتز (۱۹۹۹) استفاده شد که شامل ۱۰ سوال می‌باشد. پرسش‌ها در مقیاس چهار درجه‌ای لیکرت خودکارآمدی آزمودنی‌ها را از امتیاز یک تا چهار می‌سنجند. کرمی (۱۳۸۳) روایی این پرسش‌نامه را تأیید کرده و میزان پایایی آن نیز از طریق آلفای کرونباخ ۰/۸۱ بدست آمده است. برای تعیین ارتباط خردۀ مقیاس‌های کمال‌گرایی (مثبت و منفی) با خودکارآمدی افراد از ضریب همبستگی پیرسون و از رگرسیون چندمتغیره به روش همزمان برای تعیین میزان قدرت پیش‌بینی متغیر ملاک توسط متغیرهای پیش‌بین استفاده شد. همچنین برای مقایسه میانگین این عوامل در دانشجویان دختر شرکت کننده در فعالیت (ایروبیک) و سایرین، از آزمون آماری تی مستقل استفاده شد. درنهایت به منظور تعیین تفاوت ضرایب همبستگی کمال‌گرایی و خودکارآمدی در دانشجویان فعل و غیرفعال از آزمون آماری Z فیشر استفاده گردید.

فعالیت بدنی و همچنین حاصل از ورزش می‌دانند. مطالعات بسیاری نشان می‌دهند که تغییر باورهای خودکارآمدی سبب تغییر عملکرد و رفتار تمرینی می‌شود. از آن جمله در مورد شیرجهروها و ژیمناست‌ها مشاهده شده که دستاوردهای عملکردی، خودکارآمدی را افزایش داده و آن نیز بهنوبه خود سبب بهبود عملکرد (مک‌آلوي و بلیسمر، ۲۰۰۲) و ترجیح تمرین (مک‌آلوي، ۱۹۹۲، ۱۹۹۳) شده است. سطوح بالاتر خودکارآمدی با عملکرد سطح بالا ارتباط دارد (موریس و کوهن، ۲۰۰۴). علاوه‌براین، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که فعالیت بدنی و ورزش نیز بر باورهای خودکارآمدی تأثیر می‌گذارد (وینبرگ و گولد، ۲۰۰۸). پترسون، مک‌گئورگ و کون^۱ (۲۰۰۶) دریافتند که دانشجویان پسری که از فعالیت جسمانی بیشتری برخوردار بودند، خودکارآمدی بالایی نیز داشته و احتمال بیشتری وجود داشت که به فعالیت بدنی ادامه دهند. با وجود این پژوهش‌ها، تاکنون رابطه کمال-گرایی در ارتباط با خودکارآمدی در افراد فعل و غیرفعال بررسی نشده است. از این‌رو این پژوهش به‌دلیل آن است تا این دو سازه مهم روان‌شناسی و ارتباط بین آنها را در دو گروه دارای فعالیت (تمرین-های ایروبیک) و غیرفعال بررسی کرده و به این سؤال پاسخ دهد که آیا افراد شرکت‌کننده در کلاس‌های ایروبیک (فعالیت جسمانی) با سایر افراد از نظر ابعاد مختلف کمال‌گرایی و خودکارآمدی، متفاوتند یا خیر؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر، نیمه تجربی از نوع علی - مقایسه‌ای است. جامعه آماری این پژوهش دانشجویان دختر دانشگاه تهران بودند که از بین آنها تعداد ۵۰ نفر نمونه در دسترس انتخاب شدند که بین یک تا سه سال در کلاس‌های ایروبیک شرکت داشتند. در گروه دوم (گروه غیر ایروبیک) نیز تعداد ۵۰ دانشجو به روش

1 . Weinberg & Gould

2 . Patterson, McGeorgh & Cannon

نچیزی بین میانگین‌های خودکارآمدی و بعد کمال‌گرایی مشبت به نفع گروه فعالیت ایروپیک وجود دارد. اما در بعد کمال‌گرایی منفی اختلاف میانگین‌ها مشهود و به نفع گروه فعالیت ایروپیک است.

یافته‌ها

جدول شماره ۱، شاخص‌های مرکزی آزمودنی‌ها را در مورد کمال‌گرایی مشبت، کمال‌گرایی منفی و خودکارآمدی نشان می‌دهد. به طور کلی تنها تفاوت

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد نمرات کمال‌گرایی مشبت، کمال‌گرایی منفی و خودکارآمدی‌های فعالیت ایروپیک و سایر

شاخص	گروه		
	گروه فعالیت ایروپیک	سایر	مجموع
کمال‌گرایی منفی	۰,۳۲۰ / ۲,۵۸۶	۰,۴۰۲ / ۲,۵۷۰	۰,۳۶۲ / ۲,۵۷۸
کمال‌گرایی مشبت	۰,۴۵۸ / ۱,۸۴۲	۰,۴۳۹ / ۲,۰۶۰	۰,۴۶۰ / ۱,۹۵۱
میانگین / انحراف استاندارد	۰,۳۰۲۶	۰,۴۸۱ / ۳,۰۶۴	۰,۵۷۰ / ۳,۰۴۵
میانگین / انحراف استاندارد	۰,۶۵۲ / ۳,۰۴۲	۰,۴۳۹ / ۲,۰۶۰	۰,۴۶۰ / ۱,۹۵۱

در عامل کمال‌گرایی منفی با هم اختلاف معناداری داشتند ($P<0.05$). اما در دو عامل کمال‌گرایی مشبت و خودکارآمدی بین دو گروه اختلاف معناداری مشاهده نشد (جدول شماره ۲). برای تحلیل داده‌ها، نخست نتایج آزمون تی برای مقایسه دو گروه فعالیت ایروپیک و سایر در مورد نمره‌های کمال‌گرایی مشبت، کمال‌گرایی منفی و خودکارآمدی بررسی شد. نتایج آزمون تی نشان داد که دو گروه فعالیت ایروپیک و سایر دانشجویان تنها

جدول ۲. نتایج آزمون تی برای مقایسه دو گروه فعالیت ایروپیک و سایر دانشجویان بر حسب متغیرهای کمال‌گرایی مشبت، کمال‌گرایی منفی و خودکارآمدی

متغیر	گروه	شاخص	p	t	df
خودکارآمدی	فعالیت ایروپیک				
	سایر		۰/۷۴۱	-۰/۳۳۲	۹۸
کمال‌گرایی مشبت	فعالیت ایروپیک				
	سایر		۰/۶۷۱	-۰/۴۲۷	۹۸
کمال‌گرایی منفی	فعالیت ایروپیک				
	سایر		۰/۰۳۱*	-۲/۱۸۷	۹۸

* معنی دار $P<0.05$

گرایی منفی، رابطه منفی معنادار ($P=0.034$) وجود دارد. علاوه بر این بین دو بعد کمال‌گرایی مشبت و کمال‌گرایی منفی رابطه مشبت معناداری ($P=0.019$) مشاهده شد. همچنین ضرایب همبستگی برای آزمودنی‌های هر دو گروه در مورد متغیرهای پژوهش انجام شد. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین خودکارآمدی و بعد کمال‌گرایی مشبت رابطه مشبت معنادار ($P=0.049$) و بین خودکارآمدی و بعد کمال-

نتایج آزمون آماری Z فیشر نشان داد که بین ضرایب همبستگی کمال‌گرایی و خودکارآمدی در دو گروه فعالیت ایروبیک و سایر دانشجویان، تفاوت معناداری وجود نداشت ($P > 0.05$).^۳

جدول ۳. خلاصه مدل رگرسیون، تحلیل واریانس و مشخصه‌های آماری رگرسیون خودکارآمدی بر متغیرهای ابعاد کمال‌گرایی مثبت و منفی

R ²	R	P	F	MS	df	SS	شاخص مدل
.۰۱۰۹	.۰۳۳۰	*.۰۰۰۴	۵.۹۱۹	۱.۷۵۳	۲	۳.۵۰۵	رگرسیون
				.۰۲۹۶	۹۷	۲۸.۷۲۲	باقي مانده

* معنی دار $P < 0.05$

کمال‌گرایی منفی ($t = -2/771$ و $B = -0/339$) نشان می‌دهد که هر دوی این متغیرها می‌توانند تغییرات مربوط به خودکارآمدی را در هر دو گروه پیش‌بینی کنند.

براساس این نتایج مقدار F مشاهده شده، معنادار است و ۱۰/۹ درصد از واریانس مربوط به خودکارآمدی به وسیله ابعاد کمال‌گرایی تبیین می‌شود.

همچنین بر اساس نتایج جدول ۴ ضرایب تأثیر بعد کمال‌گرایی مثبت ($t = 2/629$ و $B = 0/408$) و بعد

جدول ۴. خلاصه مدل رگرسیون، تحلیل واریانس و مشخصه‌های آماری رگرسیون خودکارآمدی بر متغیرهای ابعاد کمال‌گرایی مثبت و منفی

P	T	Beta	SE	B	شاخص متغیر
*.۰۱۰	۲.۶۲۹	.۰۲۵۹	.۰۱۵۵	.۰۴۰۸	بعد کمال‌گرایی مثبت
*.۰۰۷	- ۲.۷۷۱	- .۰۲۷۳	.۰۱۲۲	- .۰۳۳۹	بعد کمال‌گرایی منفی

* معنی دار $P < 0.05$

گرایی و خودکارآمدی در دو گروه از دانشجویان شرکت‌کننده در کلاس‌های ایروبیک و کسانی بود که در این کلاس‌ها شرکت نداشته‌اند. بدین منظور تعداد ۵۰ نفر از دانشجویان دختر شرکت‌کننده در کلاس‌های ایروبیک براساس نمونه‌های دردسترس انتخاب شدند. تعداد ۵۰ نفر دیگر به صورت تصادفی از همان جامعه انتخاب شدند. نتایج نشان داد که خودکارآمدی با کمال‌گرایی مثبت رابطه مثبت معنادار و با کمال‌گرایی منفی رابطه منفی معناداری دارد. بدین معنا که افراد دارای خودکارآمدی بالا دارای ویژگی‌های بیشتر

همان‌طور که جدول فوق نشان می‌دهد، بعد کمال‌گرایی مثبت خودکارآمدی را به طور مثبت و بعد کمال‌گرایی منفی خودکارآمدی را به طور منفی پیش‌بینی می‌کند. یعنی در این پژوهش افزایش بعد کمال‌گرایی مثبت و کاهش بعد منفی کمال‌گرایی، خودکارآمدی مطلوب‌تر را در دانشجویان دختر هر دو گروه موجب می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین ابعاد کمال-

اند (ویت‌تیگر^۳، ۲۰۰۲)، وجود ارتباط بین اضطراب و هر یک از ابعاد کمال‌گرایی از یک سو (فلت، هویت و اندل^۴، ۱۹۹۹) و همیسته‌بودن اضطراب و عزت نفس (جاریدات، ۲۰۰۴) از سوی دیگر، این فرض را محتمل می‌کند که احتمالاً اضطراب در پرداختن کمال‌گرایان به رفتارهای اهمال کارانه می‌تواند نقش مهمی بازی کند و از این‌رو، خودکارآمدی فرد را کاهش می‌دهد. تئوری شناختی اجتماعی باندورا (۱۹۸۶)، بیان می‌کند که اگر یک رفتار تابعی از پیامدهایش باشد می‌تواند از طریق میانجیگری‌های شناختی تغییر یابد. این تئوری پیشنهاد می‌کند که مکانیسم‌های خودگردانی ما می‌توانند بر ارتباط بین برانگیختگی هیجانی و فعالیت یا عملکردمان اثر بگذارند.

خودکارآمدی یکی از این مکانیسم‌های خودگردانی است. در تئوری شناختی اجتماعی، خودکارآمدی ادراک شده برای اعمال کنترل بر تهدیدهای بالقوه نقشی مرکزی در انگیختگی اضطرابی بازی می‌کند. مردمی که بر توان خود در اعمال کنترل بر تهدیدهای بالقوه باور دارند در تفکرات پریشان‌کننده و مضطرب درگیر نمی‌شوند (بندورا، ۱۹۸۸). طبق پژوهش‌های انجام گرفته اضطراب با خودکارآمدی به صورت منفی همبسته است (دورنل و هاگ^۵، ۲۰۰۲). بنابراین این احتمال وجود دارد که رفتار کمال‌گرایانه منفی با ایجاد اضطراب که به کاهش عزت نفس منجر می‌شود، بر خودکارآمدی و عملکرد افراد اثر بگذارد. نتایج این پژوهش همچنین نشان داد که بین دو گروه دارای فعالیت ایرووبیک و گروهی که در این فعالیت‌ها شرکت نکرده‌اند تنها در بعد کمال‌گرایی منفی اختلاف معناداری وجود دارد. بدین‌معناکه، شرکت در فعالیت‌های ایرووبیک، اگرچه ممکن است با ویژگی‌های

نسبت داده شده به کمال‌گرایان مثبت و ویژگی‌های کمتر نسبت‌داده شده به کمال‌گرایان منفی هستند. همچنین نتایج نشان داد که هر دو متغیر کمال‌گرایی مثبت و کمال‌گرایی منفی، به خوبی متغیر خودکارآمدی را پیش‌بینی می‌کنند. این نتایج با پژوهش‌های مختلفی از جمله هیک^۶ (۲۰۰۶)، ناکانوک^۷ (۲۰۰۹)، استوبر (۲۰۰۸) و کریستینا ماری (۲۰۰۹) همراستا است. یکی از دلایل احتمالی این نقش، ارتباطی است که هر کدام از این سازه‌های روان‌شناسی با عزت نفس افراد دارند. این واقعیت که کمال‌گرایی با ویژگی‌هایی مثل عزت نفس ارتباط دارد (استوبر و اوتو، ۲۰۰۶)، باعث می‌شود که سایر متغیرهایی که با عزت نفس در ارتباط هستند نیز به عنوان متغیرهایی مطرح شوند که به صورت بالقوه امکان دارد دارای همبستگی با کمال‌گرایی باشند.

از سوی دیگر کمال‌گرایان مثبت (سازگار) و منفی (ناسازگار) در گزارش‌هایشان در دستیابی به اهداف، با هم متفاوت هستند. بنا بر انتظار، افراد دارای کمال‌گرایی مثبت، در اهداف مهم برتری نشان می‌دهند. اگرچه افراد گروه دارای کمال‌گرایی منفی همانند گروه کمال‌گرایی مثبت، اهداف مهمی را گزارش می‌کنند اما آنها در اهداف اجرایی سطح بالا، نیز مربع ضعیفی از خود بروز می‌دهند. تعداد بسیاری از نظریه‌پردازان بیان کرده‌اند که به طور ویژه افراد با استانداردهای کمال‌خواهانه (کمال‌گرایی منفی) مستعد احساس اضطراب هستند. این اضطراب وقتی ظاهر می‌شود که فرد یک ناهمخوانی بین خود و خود ایده‌آلش ادراک کند (مور و همکاران، ۱۹۹۵). به گونه‌ای همسو با پژوهش‌های تجربی، فرضیه ارتباط بین گراشی‌های کمال‌خواهانه و اضطراب را مسجل کرده

4. Whittaker
5. Flett, Hewitt & Endler
6. Jaradat
7. Durndell & Haag

1 . Hake
2 . Stoeber & Otto
3 . Moor et al.

کلاس‌های تنیس و بیگانه ثبت‌نام کرده بودند. یافته‌های آنان نشان داد که شرکت در هر کدام از این فعالیت‌ها آثار مشابهی دارد. با این حال نتایج این پژوهش به طور جدی بر فواید روانی شرکت در دوره‌های فعالیت جسمانی تأکید می‌کند. از این‌رو افراد شرکت‌کننده در فعالیت‌های ایروبیک، احتمالاً به علت عزت نفس بالاتر، خودکارآمدی بالاتری نیز دارند و این خود بر اساس پژوهش‌های ذکر شده در بخش‌های پیشین، ابعاد کمال‌گرایی را تعديل می‌کند.

منابع :

۱. بشارت، محمدعلی. (۱۳۸۳). رابطه کمال‌گرایی و موفقیت ورزشی، مجله حرکت، شماره ۲۳، صص ۶۵-۵۱
 ۲. نیکنام، ماندان؛ حسینیان، سیمین؛ بیزدی، سیده منور. (۱۳۸۹). رابطه باورهای کمال‌گرایانه و رفتارهای خودناتوان‌ساز در دانشجویان، مجله علوم رفتاری، دوره چهارم، شماره ۲، صص ۱۰۸-۱۰۳
 3. Bandura, A. (1988). Self -Efficacy conception of anxiety , stress and coping, Vol.1, No, 2 , 77 - 98
 4. Burns, D. (1980). The perfectionist's script for self-defeat. Psychology Today, November, 34-52.
 5. Craft, I.I., Pema, F.M. (2004). The benefits of exercise for the clinically depressed.Primary acre companion, J Clin Psychiatry 6(3): 104 - 111.
 6. Durndell, A., Haag,Z. (2002). Computer self-efficacy, computer anxiety, attitudes towards the internet and reported experience with the internet, by gender in an east European sample, Computers in Human Behavior, Vol.18, No.5, 521-535.
- مریبوط به کمال‌گرایی مثبت از جمله عزت نفس بالا، خودکارآمدی، خودشکوفایی و عاطفه مثبت ارتباطی نداشته باشد، اما با عدم وجود ویژگی‌های مریبوط به کمال‌گرایی منفی از جمله اضطراب و تعلل، باورهای غیرمنطقی، انتقادگری و احساس گناه مرتبط است. این موضوع می‌تواند به این دلیل باشد که، فردی که تمرین‌های ایروبیک را به طور منظم انجام می‌دهد، به علت دستیابی به سیاری از عوامل جسمانی مورد نیاز، در اغلب موقعیت‌های زندگی و ورزش، خودپنداش جسمانی بالاتری دارد. برخی از مطالعات نشان داده‌اند که فعالیت بدنی سبب افزایش طولانی‌مدت اتکا به خود، اعتماد به نفس و خودپندازه می‌شود (پلنت و رودين، ۱۹۹۰). فاکس (۲۰۰۰) در پژوهشی که در زمینه خودپندازه جسمانی، عزت نفس و تمرین انجام داد، ارتباط مثبت معناداری را بین خودپندازه جسمانی و عزت نفس گزارش کرد. وی اهمیت خودجسمانی را مورد تأیید قرار داد و علت آن را نقش منحصر به فرد بدن به عنوان یک میانجی بین فرد و محیط دانست. بر اساس نظر استپتو (۱۹۹۴) بسیاری از اثرات کوتاه-مدت روان‌شناختی و فیزیولوژیکی پس از فعالیت بدنی دیده می‌شوند. بنابراین ممکن است تغییرات طولانی-مدت از سازگاری حاصل از اثرات مثبت پس از تمرین حاصل شوند. افرادی که در تمرینات بدنی شرکت می‌کنند، نسبت به کسانی که تمایلی برای شرکت در این تمرین‌ها ندارند، شرایط عاطفی و روانی بهتری دارند. لندرز و پتروزلو (۱۹۹۴)، در فراگیرترین مروری که تاکنون بر موضوع تمرین بدنی و کاهش اضطراب شده است، در بررسی نتیجه ۲۷ مرور روایی که از سال ۱۹۶۰ تا سال ۱۹۹۲ انجام شده بود، دریافتند که ۸۰ درصد آن‌ها نتیجه گرفته‌اند که فعالیت بدنی و آمادگی جسمانی به کاهش اضطراب پس از تمرین مریبوط بوده است. راویزا و ریس (۱۹۸۳) کاهش اضطراب حالتی را که یکی از ویژگی‌های کمال‌گرایی منفی است در دانشجویانی مقایسه کردند که در

7. Flett, G.L., Hewitt, P.L. (2006). Positive versus negative perfectionism in psychopathology: A comment on slad and Owens doual process, Behavior Modification.Vol.30, No. 4. 472-495
8. Frost RO, Marten P, Lahart C, Rosenblate R. (1990).The dimensions of perfectionism. CognTher Res; 14:449-68.
9. Flett, G.L., Hewitt PL. (2002). Perfectionism and maladjustment: An overview of theoretical, definitional and treatment issues. In: Hewitt PL, Flett GL, editors. Perfectionism. Washington, DC: American Psychological Association
10. Hanchon, L.,Timothy, A. (2010).The relations between perfectionism and achievement goals, Personality and individual differences, DEC, 49,8, 885-890,
11. Hamachek, D. E. (1978). Psychodynamics of normal and neurotic perfectionism. Psychology, 15, 27- 33
12. Hart, B.A., Gilner, F.H., Handal, P.J., and Gfeller, J.D. (1998). The relationship between perfectionism and self- efficacy, Personal Individual Differences. Vol.24, No.1, 109-113.
13. Jaradat, A.M. (2004). Test anxiety in jordanian students: Measurment, Correlates, and Treetment. Unpublished dissertation. The university of Marburg.
14. Kathryn, H; Jeffrey, S., Ashby (2007). perfectionism and career decision-making self-efficacy, Journal of Employment Counseling; Mar 44, 1; ABI/INFORM Global, pg. 17
15. Longbottom, J. L., Robert, G, J., Dimmock, J.A. (2010). An examination of perfectionism traits and physical activity motivation.Psychology of Sport and Exercise, Volume 11, Issue 6, November, Pages 574-581
16. McAuley, E., Blissmer, B. (2000). Self-efficacy detarminants and consequencias of physical activity. Exercise sport science review; 28:85-88.
17. McQuade, Christina Marie. (2009). An investigation of the relationships among performance anxiety, perfectionism, optimism, and self-efficacy in student performers. Fordham University, 108 pages; AAT 3361368.
18. Mor, S.H., Day, H.I., Flett, G.L., Hewitt, P.L. (1995). Perfectionism, Contorol, and Components of performance anxiety in professional artists. Cognitive Therapy and Research, Vol.19, No.2, 207- 225.
19. Nakano, Keiko. (2009). perfectionism, self-efficacy, and depression: preliminary analysis of the japanese version if thealmost perfect scale – revised, psychological reports,104, 3, 896-908 , JUN.
20. Patterson, E., McGeorgh. Cannon, E. (2006). Self-efficacy, Stage of change and physical activity in Irish college students, Journal of public Health 14:81-86.
21. Stoeber, Joachim, Yang, Hongfei. (2010). Perfectionism and emotional reactions to perfect and flawed achievements: Satisfaction and pride only when perfect, Personality and individual differences 49 , 3 , 246-251
22. Stoeber, J., Hutchfield, J., Wood, K.V. (2008). Perfectionism, self-efficacy, and aspiration level: differential effects of perfectionistic striving and self-criticism after success and failure. Personality and individual differences, 45, 4, 323-327, SEP

23. Slade,P.D., Owens, R.G. (1995). A dual process model of perfectionism based on reinforcement theory, Behavior Modification, 22, 372-390.
24. Weinberg, D., Robert, S., Goul, D. (2008). Foundation of sport and Exercise psychology, 4th Edition, Human Kinetics.
25. Whittaker, P.D. (2002). Perfectionism's relationship to anxiety, depression and attributional style within a stressful task paradigm, An Unpublished dissertation, The Texas Tech University.